

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112230095
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1112230095.13

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: S. J., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, U., zastúpený: JAVOR -TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovanému: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, za účasti intervenienta: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, o náhradu škody s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žiaden zo subjektov konania nemá nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené uznesením č.k. 6C/97/2012-112 zo dňa 22.09.2014.

III. V časti o zaplatenie 6.052,20 € spolu s úrokom z omeškania v sume 4.688,01 € a v časti o zaplatenie 58.519,68 € sú žalovaný a intervenient na strane žalovaného povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 100 % účelne vynaložených trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania.

IV. Vo zvyšnej časti zastaveného konania žiaden zo subjektov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.09.2012, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 55.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 55.000 € od 17.09.2012 do zaplatenia, titulom náhrady škody za bolesť.

2. Podaním zo dňa 08.10.2012 žalovaný navrhol vstup intervenienta na strane žalovaného do konania. Súd oznámil žalobcovi, že intervenient na strane žalovaného vstúpil do konania a zároveň ho poučil o možnosti podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva podľa vtedy účinného ustanovenia § 93 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

3. Podaním zo dňa 19.02.2014 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie bolestného vo výške 28.197,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 55.000 € od 17.09.2012 do 18.09.2013 a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 28.197,74 € od 18.09.2013 do zaplatenia, späť, a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil, z dôvodu, že dňa 30.10.2012 bol vypracovaný lekársky posudok na hodnotenie bolestného žalobcu a dňa 28.09.2012 bol vypracovaný znalecký posudok na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej len „SSU“). Z rovnakého dôvodu žalobca taktiež žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody spočívajúcu v náhrade za bolesť vo výške 26.802,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 26.802,60 € od 18.09.2012 do zaplatenia, v náhrade SSU vo výške 60.522 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 60.522 € od 13.12.2013 do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 454,92 €.“

4. Podaním zo dňa 28.07.2014 žalobca rozšíril žalobu o nárok na navýšenie náhrady za SSU z dôvodov osobitného zreteľa vo výške 30.261 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 30.261 € od 21.05.2014 do zaplatenia.

5. Uznesením zo dňa 22.09.2014, č.k. 6C/97/2012-112, súd konanie zastavil v časti o zaplatenie bolestného vo výške 28.197,74 € a pripustil zmenu petitu tak, ako to žalobca žiadal podaním zo dňa 19.02.2014 a zo dňa 28.07.2014.

6. Medzitýmym rozsudkom zo dňa 10.03.2017, č.k. 6C/97/2012-284, rozhodol súd, že žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi v rozsahu 2/3.

7. Podaním zo dňa 13.04.2018 intervenient na strane žalovaného oznámil súdu, že žalobcovi poskytol preddavok na náhradu škody vo výške 25.000 €. Následne podaním zo dňa 09.05.2018 intervenient na strane žalovaného súdu oznámil, že žalobcovi poskytol plnenie vo výške 33.519,68 €, čo spolu so skôr poskytnutým preddavkom predstavuje sumu 58.519,68 €.

8. Podaním zo dňa 20.03.2019, žalobca oznámil súdu, že s intervenientom na strane žalovaného uzatvorili dohodu strán o mimosúdnom urovnaní sporu, na základe ktorej mu bolo poskytnuté navýšenie SSU v rozsahu 15 %, teda vo výške 6.052,20 € a úroky z omeškania vo výške 4.688,01 € a zároveň týmto podaním zobral žalobu v prevyšujúcej časti späť a žiadal, aby súd konanie v celom rozsahu zastavil. Žalovaný v predmetnej dohode trval na tom, aby rozhodnutie o trovách konania bolo ponechané na rozhodnutie súdu. V závere podania žalobca žiadal, aby mu bol súdom priznaný nárok na náhradu trov konania.

9. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej C. s. p.), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

12. Pretože žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu, súd podľa § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil. Žalovaný vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby a zastavením konania a uviedol, že žiada, aby o trovách konania rozhodol súd.

13. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku. (Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 13. 12. 2017, sp. zn. 10Co/191/2017)

16. I. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

17. O priznaní nároku na náhradu trov konania súd podľa súčasnej procesnej úpravy rozhoduje podľa zásady úspechu alebo podľa zásady zavinenia. Ustanovenie, ktoré umožňovalo priznať účastníkovi plnú náhradu trov konania v prípadoch, ak rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.) v súčasnej právnej úprave absentuje.

18. V prípade zastavenia konania sa o nároku na náhradu trov konania rozhoduje podľa zásady zvinenia. V súlade s § 256 ods. 1 C.s.p. je súd vždy povinný skúmať, ktorá procesná strana z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania. Podľa ustálenej judikatúry sa má zato, že ak bola žaloba vzatá späť z iného dôvodu ako pre správanie žalovaného (napr. ak žalovaný zaplatil žalovanú sumu po začatí konania), z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalobca, ktorý je povinný podľa § 256 ods. 1 C.s.p. nahradiť žalovanému náhradu trov konania. Ak však dôvodom späťvzatia žaloby /čiasťočného späťvzatia žaloby/ bola skutočnosť, že uplatnený nárok závisel od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (analogicky § 142 ods. 3 O.s.p.), procesné zavinenie na zastavení konania žalobcovi nemožno pričítať - nemožno ho totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (podobne Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 13. 12. 2017, sp. zn. 10Co/191/2017) - v takomto prípade zodpovednosť za zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať ani jednej procesnej strane.

19. V danom prípade v časti, v ktorej bolo konanie zastavené uznesením zo dňa 22.09.2014, č.k. 6C/97/2012-112, vzal žalobca žalobu späť z dôvodu vypracovania lekárskeho a znaleckého posudku, žiadna zo strán teda nezavinila zastavenie konania v tejto časti, a preto súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania v tejto časti nepriznal. V časti, v ktorej intervenient na strane žalovaného poskytol žalobcovi plnenie vo výške 6.052,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 4.688,01 € a vo výške 58.519,68 €, bolo konanie zastavené pre správanie intervenienta na strane žalovaného, žalobca má teda v tejto časti nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. Zvyšnú časť nároku vzal žalobca späť v nadväznosti na úvahu súdu o miere zavinenia žalobcu na škodovej udalosti a v nadväznosti na dohodu subjektov konania o miere mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Z vyššie uvedených dôvodov ani v tomto prípade žiaden zo subjektov konania z procesného hľadiska nezavinil zastavenie konania, preto súd rozhodol, že ani v tejto časti nárok na náhradu trov konania nemá žiadna zo strán.

Poučenie:

Proti prvému výroku uznesenia je podľa § 357 písm. a) C.s.p. prípustné odvolanie.

Proti druhému, tretiemu a štvrtému výroku uznesenia je podľa § 357 písm. m) C.s.p. prípustné odvolanie. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 C.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. (§ 125 C.s.p.)

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 C.s.p.)